РЕЦЕНЗІЯ

кандидатки педагогічних наук, доцентки Садовець Олесі Володимирівни
на дисертацію Візавер Вікторії Арпадівни
на тему:
«Підготовка майбутніх учителів до використання
здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 011
«Освітні, педагогічні науки»

Вивчення матеріалів дисертаційного дослідження Візавер Вікторії Арпадівни, а також ознайомлення з науковими публікаціями за результатами наукових розвідок за обраною темою, дає підстави констатувати, що дисертанткою проведено достатньо ґрунтовний науковий аналіз обраної теми, виявлено новизну опрацьованих питань, сформульовано наукові положення, узагальнення та висновки, що виносяться на захист. Можна з впевненістю стверджувати, що дисертантка досягла поставлених перед собою завдань та цілей, роботу виконала на високому науковому та методологічному рівні. Такий загальний попередній висновок підтверджується відповідністю роботи основним параметрам, які висуваються до дисертацій означеної наукової спеціальності.

1. Актуальність теми виконаної роботи та зв'язок із відповідними планами галузей науки.

Реалії інтенсивних змін соціокультурного простору суспільства XXI століття актуалізують проблему здоров'я людини як глобальної, життєво важливої, стратегічні освітні ініціативи у площині здоров'язбереження і, відповідно, визначають нові вимоги до підготовки вчителя, який відповідально ставиться до власного здоров'я та здоров'я оточуючих як до найвищої індивідуальної і суспільної цінності.

У системі сучасної освіти одним із пріоритетних спрямувань державної політики на шляху до європейського майбутнього в єдиному освітньому просторі є модернізація закладів вищої освіти, зумовлена потребою досягнення високої якості освіти, підготовки конкурентоспроможного, високоосвіченого фахівця, здатного раціонально організовувати життєдіяльність, культивувати загальнолюдські цінності щодо збереження та зміцнення здоров'я зростаючого покоління через пошук механізмів і форм оздоровлення, упровадження здоров'язбережувальних технологій.

У XXI столітті перед системою освіти України гостро постало питання вдосконалення підготовки педагогічних кадрів. Поряд із використанням усього кращого із вітчизняної системи освіти, важливого значення набуває осмислення та виявлення прогресивних ідей зарубіжних інноваційних педагогічних

технологій, зокрема у площині здоровя'збереження.

Поєднання надбань української педагогічної науки і творчого використання закордонного досвіду є перспективним шляхом успішного оновлення системи підготовки вчителів України та їх готовності до впровадження здоровя'збережувальних технологій.

Важливість пошуку механізмів адаптації позитивного зарубіжного досвіду до нових реалій декларується низкою нормативно-правових актів. З огляду на це, дисертація Візавер Вікторії Арпадівни є актуальною, доцільною та своєчасною.

2. Зв'язок роботи з навчальними планами, програмами й темами.

Дисертація виконана відповідно до тематичного плану наукових досліджень Хмельницького національного університету «Формування особистості як суб'єкта самотворення» (ДР № 0119U103663), де роль автора полягала в обґрунтуванні теоретичних і організаційно-методичних засад підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій.

Тему дослідження затверджено на засіданні вченої ради Хмельницького національного університету (протокол № 8 від 2021 року).

3. Найбільш суттєві наукові результати, що містяться в дисертації.

Дисертанткою логічно й різносторонньо обґрунтовано актуальність представленої наукової проблеми, визначено структуру та підходи до класифікації здоров'язбережувальних технологій у науковому дискурсі; схарактеризовано організаційно-методичні основи підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини; обгрунтовано можливості екстраполяції конструктивних ідей угорського досвіду підготовки майбутніх до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО України.

4. Нові факти, одержані здобувачкою.

У дисертаційній роботі вперше: виконано цілісний порівняльно-педагогічний аналіз проблеми підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини та України; простежено ґенезу феномену «здоров'язбережувальна технологія» в системі освіти у площині вітчизняного й зарубіжного досвіду, виявлено ефективні здоров'язбережувальні технології (технології культури здоров'я, медико-гігієнічні, технології безпеки життєдіяльності, здоров'язбережувальні освітні технології), окреслено можливості використання конструктивних ідей угорського досвіду в освітній практиці України; уточнено сутність поняття «здоров'язбережувальна технологія» як сукупність принципів, прийомів і методів педагогічної роботи, які, доповнюючи традиційні технології навчання і виховання, наділяють їх ознакою здоров'язбереження, не завдаючи шкоди

здоров'ю здобувачів освіти і викладачів, сприяючи оптимальному поєднанню статичних і рухових навантажень, формуванню позитивної мотивації у майбутніх учителів до культивування у них знань з основ здоров'я, створюючи безпечні умови перебування здобувачів освіти у закладі вищої освіти; удосконалено навчально-методичне забезпечення підготовки майбутніх учителів в Україні на основі виявлених прогресивних ідей угорського досвіду (ресурсні можливості технологій навчання, напрями реалізації здоров'язбережувальних технологій, проєкт «Створення професійної мережі для розвитку здоров'я»); подальшого розвитку набули положення щодо реалізації міждисциплінарного підходу в контексті трансформації конструктивних ідей угорського досвіду підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій в освітню практику України.

5. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Проведений аналіз змісту дисертаційного дослідження, а також публікацій Візавер Вікторії Арпадівни виступає у якості підстави для висновку про наукову обґрунтованість й достовірність викладених авторкою результатів. Підтвердженням цього є акцентування дослідниці на суперечностях, що підтверджують актуальність і недостатню розробленість окресленої проблематики у вирішенні нагальних питань. Беручи до уваги окреслені суперечності стосовно досліджуваної проблематики, дисертантка, на наш погляд, правильно визначила об'єкт, предмет, мету та завдання дослідження.

Науковиця використала значну кількість навчально-методичної психолого-педагогічної літератури. На основі виваженого використання низки методів дослідження здобувачка комплексно підійшла до розв'язання 5 завдань досліджуваної проблеми. Новизна і вірогідність загальних висновків дисертаційного дослідження авторки забезпечені методологічною обґрунтованістю вихідних положень; використанням адекватних методів дослідження. Усе це створило необхідні умови для оптимального вибору стратегії наукового пошуку та його ефективної реалізації. Зміст дисертаційного дослідження продуманий, включає важливі загальнонаукові, теоретико-методологічні та практичні питання щодо формування професійної компетентності майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини, які логічно пов'язані між собою. Одержані дані та результати їх опрацювання вказують на ефективність обраної наукової траєкторії дослідження.

Для вирішення поставлених завдань і досягнення мети використано такі методи дослідження: *теоретичні* (аналіз філософської, педагогічної, психологічної літератури) з метою обґрунтування вихідних положень дослідження; *інтерпретаторсько-аналітичний метод*, на основі якого

здійснювалося вивчення українських та зарубіжних джерел із застосуванням синтезу, аналізу, систематизації та узагальнення; *емпіричні* (опитування, спостереження, аналіз нормативних документів, результатів діяльності з метою визначення стану підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО України та Угорщини; *метод порівняльно-історичного аналізу*, який дозволив виявити ґенезу і сутність феномену «здоров'язбережувальна технологія» в системі освіти у вітчизняному та зарубіжному досвіді; *прогностичні* з метою обґрунтування можливостей поширення конструктивних ідей угорського досвіду підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО України.

Наукові положення, рекомендації та висновки, які містяться у дисертаційному дослідженні, пояснюються і обґрунтовуються з посиланням на джерельну базу, що включає законодавчі документи, наукову і методичну літературу.

6. Значення для науки і практики одержаних авторкою результатів.

Значення отриманих авторкою результатів для педагогічної практики та теорії полягає у виокремленні конструктивних ідей угорського досвіду, які можна творчо застосовувати в підготовці майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у вітчизняних закладах вищої освіти; розробці на основі дослідницьких матеріалів навчального посібника «Проблема підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини», який буде цікавим усім, хто відкритий до змін у площині формування здорового способу життя, хто усвідомлює свою соціальну відповідальність щодо власного здоров'язбереження і здобувачів освіти через пошук механізмів і форм оздоровлення, упровадження здоров'язбережувальних технологій.

Матеріали дисертації можуть бути використані у процесі читання лекцій із теорії та історії педагогіки, порівняльної педагогіки, теорії і методики фізичного виховання, у контексті академічної мобільності між ЗВО України та Угорщини, в тому числі в рамках європейських програм в галузі вищої школи, при розробці методичних рекомендацій та навчальних посібників.

Основні результати дослідження впроваджено в освітній процес Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (довідка № 06/45 від 05.12.2024 р.), Мукачівського державного університету (довідка № 3376 від 05.12.2024 р.), Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II (довідка № 306/2024 від 05.12.2024 р.), Волинського інституту післядипломної педагогічної освіти (довідка № 540/02-13 від 09.12.2024 р.).

7. Рекомендації щодо використання результатів і висновків дисертації.

Матеріали дисертації можуть бути використані у процесі читання лекцій із теорії та історії педагогіки, порівняльної педагогіки, теорії і методики фізичного виховання, у контексті академічної мобільності між ЗВО України та Угорщини, в тому числі в рамках європейських програм в галузі вищої школи, при розробці методичних рекомендацій та навчальних посібників.

8. Оцінка змісту дисертації та її завершеність.

Текст дисертаційного дослідження зв'язний, цілісний, завершений, чітко структурований. Кожен наступний розділ чи підрозділ органічно пов'язаний з попереднім і доповнює його, що сприяло розкриттю теми дослідження, виконанню поставлених завдань, які є досить конкретні та відповідають поставленій меті дослідження. У дисертації здійснено теоретичне узагальнення та вирішено наукове завдання щодо підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини.

1. У процесі дослідження виявлено, що підготовка майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій передбачає цілеспрямований освітній процес закладів вищої освіти, який характеризується включенням майбутніх педагогів у активну здоров'яспрямовану діяльність, з метою зміцнення власного фізичного, психічного, соціального здоров'я, а також самореалізації себе як фахівця зі сформованою культурою здоров'язбереження.

Теоретичним підґрунтям готовності майбутніх учителів до втілення ідеї здоров'язбереження у професійній діяльності мають стати модернізовані здоров'язбережувальні технології, гармонійне поєднання навчальних, виховних і розвивальних педагогічних впливів, що конкретизується у навчально-пізнавальній, науково-дослідній і виховній діяльності закладів вищої освіти

2. Проаналізовано ґенезу і сутність феномену «здоров'язбережувальна технологія» в системі освіти у вітчизняному та зарубіжному досвіді. З'ясовано, що аналіз ґенези феномену «здоров'язбережувальна технологія» у вітчизняному і зарубіжному досвіді дозволяє простежити їх трансформацію в історичному аспекті, уможливлює узагальнення історичних передумов виникнення та окреслення подальшого прогнозу щодо розвитку здоров'язбережувальних технологій. Поширення поняття «здоров'язбережувальні технології» у педагогіці пов'язане з відповіддю на технологізацію процесу навчання, яка відбувалася в розвинених державах, а також із потребою підготовки широкого спектру оптимальних умов для дітей та учнівської молоді, що покращують їхнє здоров'я.

Проведений аналіз наукових джерел засвідчив різноманіття наявних здоров'язбережувальних технологій, представлених у публікаціях вітчизняних і зарубіжних учених. Підґрунтям авторського визначення поняття

«здоров'язбережувальні технології» є конструктивна ідея вчених, згідно з якою до освітніх здоров'язбережувальних технологій належать такі, використання яких іде на користь здобувачу освіти саме в освітньому процесі, як «сертифікат безпеки будь-якої освітньої технології для здоров'я». Поняття «здоров'язбережувальна технологія» схарактеризовано як сукупністіь принципів, прийомів іметодів педагогічної роботи, які, доповнюючи традиційні технологіїнавчання і виховання, наділяють їх ознакою здоров'язбереження, не завдаючи шкоди здоров'ю здобувачів освіти і викладачів, сприяючи оптимальному поєднанню статичних і рухових навантажень, формуванню позитивної мотивації у майбутніх учителів початкових класів і фізичного виховання до культивування у них знань з основ здоров'я, створюючи безпечні умови перебування здобувачів освіти у закладі вищої освіти.

3. Визначено структуру та підходи до класифікації здоров'язбережувальних технологій у науковому дискурсі, що передбачає синтез усіх напрямів діяльності майбутнього вчителя щодо фізкультурно-оздоровчої роботи зі здобувачами освіти. Це дозволяє не лише формувати в майбутнього вчителя особистісне розуміння сутності та спрямованості здоров'язбережувальних технологій, але й комплексно застосовувати кожен із названих компонентів в освітньому процесі вищої школи України. Проведений аналіз класифікацій технологій у галузі здоров'язбереження дозволив констатувати різноманітність підходів та відсутність серед них усталеної й загальновизнаної. Універсальною для майбутніх фахівців різних галузей уважається базова класифікація здоров'язбережувальних технологій, що поєднує такі дієві блоки: фізкультурно-оздоровчий (для зміцнення здоров'я людини та розвитку фізичних її якостей включає застосування засобів фізичної культури); медико-гігієнічний (забезпечення медичною допомогою здобувачів вищої освіти та дотримання санітарно-гігієнічних норм); безпека життєдіяльності (дотримання правил охорони праці, безпеки життєдіяльності, цивільної оборони); екологічний (прагнення до збереження навколишнього середовища здобувачів вищої освіти та формування екологічної свідомості); оздоровчий (профілактика порушень постави здобувачів вищої освіти, підвищення ресурсів здоров'я, використання занять лікувальної фізкультури, вирішення завдань зміцнення фізичного здоров'я); розвивально-адаптуючий (використання для здобувачів вищої освіти в освітньому процесі психологічних та соціальних тренінгів для подальшої професійної діяльності).

4. Схарактеризовано організаційно-методичні основи підготовки майбутніх учителів початкових класів і фізичного виховання до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини через аналіз нормативно-методичного підґрунтя розвитку педагогічної освіти Угорщини у площині здоров'язбереження в історичній ретроспективі та низки

положень, де представлено фундаментальні принципи методології здоров'язбереження в Угорщині, стану підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти Угорщини та України.

Встановлено, що ЗВО Угорщини розглядають здоров'язбережувальні технології як частину педагогічної освіти, що розробляють цілі, зміст, методи здорового способу життя, сприяють вирішенню питань здоров'язбереження у системі освіти Угорщини; як спосіб організації, моделювання освітнього процесу, як система вказівок, через які можна забезпечити ефективність навчання і, водночас, убезпечити здоров'я студентської молоді.

Виявлено, що після вступу Угорщини до Євросоюзу кардинально змінилося ставлення університетів до здоров'язбереження студентської молоді, що засвідчено проєктом вищої освіти, який ініціює зміни в навчальних установах у трьох вимірах: ставлення до здоров'я як до цінності і як нового елемента у підготовці студентів різних спеціальностей (знання, навички, ставлення та відповідальність), необхідні для певної професії не лише загалом, але й у вихованні молодого покоління до ведення здорового способу життя через впровадження здоровязбережувальних технологій; розроблення навчальних матеріалів, пов'язаних зі здоров'ям та впровадженням здоров'язберігаючих технологій, які можуть бути інтегровані в існуючі навчальні програми за вибором напрямків підготовки (спеціальності); на основі міжнародного досвіду розроблення пакету пропозицій щодо впровадження здоров'язбережувальних технологій. Ці виміри віддзеркалюють вектори впровадження здоров'язберігаючих технологій під час підготовки вчителів у ЗВО Угорщини.

З'ясовано, що заклади вищої освіти Угорщини під час підготовки фахівців, особливо педагогічних спеціальностей, в освітньому процесі своїх закладів використовують такі здоров'язбережувальні технології: інноваційні технології навчання; оздоровчозберігаючі, здоров'язберігаючі технології; оздоровчі технології; технології виховання культури здоров'я, освітні здоров'язбережувальні технології.

Проведений аналіз використання здоров'язбережувальних (оздровчо-зберігаючих) технологій у ЗВО Угорщини дозволив виокремити чітко виражені їх загальні атрибутивні ознаки: спрямованість на досягнення оздоровчого ефекту, інноваційність, емоційна спрямованість, мобільність, інтегрованість і модифікація, адаптивність до контингенту, простота і доступність, моніторинг, співпраця, результативність.

Виявлено стан підготовленості майбутніх учителів у площині порушеної проблеми через аналіз педагогічного супроводу означеного процесу та проведення анкетування, що передбачало з'ясування поінформованості щодо визначення здоров'я, здорового способу життя, впливу фізкультурно-оздоровчих

заходів на здоров'язбереження студентської молоді закладів вищої освіти Угорщини (на прикладі Дебреценського університету, університету імені Лоранда Етвеша (Будапешт), Копошварського університету) та України (на прикладі Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II, КЗВО «Луцький педагогічний коледж» Волинської обласної ради), що розглядається нами як теоретичне підґрунтя їхньої готовності до використання здоров'язбережувальних технологій у майбутній професійній діяльності.

Виокремлено ресурсні можливості технологій навчання у площині здоров'язбереження в закладах вищої освіти Угорщини, напрямки освітньої та спортивно-оздоровчої роботи, технологічні прийоми навчання майбутніх учителів, компетенції, які формують у здобувачів вищої освіти (особливо тих, кого готують не з фізкультурного профілю) у ЗВО Угорщини під час використання технологій навчання у площині здоров'язбереження. Узагальнено, що заняття фізичною культурою, здоровий спосіб життя, активний відпочинок має позитивний ефект, діє як на фізичний розвиток, так і на психічні та соціальні складові здоров'я майбутніх учителів у ЗВО Угорщини. Це дає підстави стверджувати, що позитивний угорський досвід щодо підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти вартий поширення на теренах України.

5. Обґрунтовано можливості екстраполяції конструктивних ідей угорського досвіду підготовки майбутніх учителів початкових класів і фізичного виховання до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО України.

Встановлено, що університети Угорщини створили свою оздоровчозберігаючу концепцію для вирішення оздоровчо-спортивних завдань, які допомагають студентам розвивати здоровий спосіб життя, брати участь у спортивних заходах, вивчати основи здоров'я, що реалізуються навчальними закладами, керівниками фізичної культури, асоціаціями, органами студентського самоуправління та спортивними офісами у трьох напрямках: освітні завдання (навчальні заняття з фізичного виховання), рекреаційні види спорту, забезпечення можливості змагальних видів спорту для студентів, які є спортсменами вищого рівня.

Виявлено, що ЗВО Угорщини для покращення фізкультурно-оздоровчої роботи та впровадження здоров'язбережувальних технологій в студентське середовище тісно співпрацюють зі спортивними клубами. На основі анкетного опитування студентів проаналізовано можливості Будапештського інститутського атлетичного клубу (BEAC) щодо головної мети, видів діяльності, спортивних звичок і потреб студентів, найпопулярніших видів спорту.

Констатовано чотири напрями реалізації здоров'язбережувальних технологій під час підготовки майбутніх учителів у ЗВО Угорщини: освітній, інформаційний, консультативно-оздоровчий, координаційний.

Проаналізовано навчальні програми підготовки майбутнього вчителя початкових класів Університету імені Лоранда Етвеша (м. Будапешт), навчальні плани з фізичного виховання факультету початкової освіти Копошварського університету (бакалавр, денна форма) на предмет підготовленості здобувачів вищої освіти до впровадження здоров'язбережувальних (оздоровчозберігаючих) технологій у майбутній професійній діяльності й визначено компетентності, якими мають володіти вчителі початкових класів у площині здоров'язбереження.

Для з'ясування поінформованості щодо визначення здоров'я, здорового способу життя, впливу фізкультурно-оздоровчих заходів на здоров'язбереження студентської молоді закладів вищої освіти Угорщини та України проведено анкетування, в якому взяли участь 134 здобувачі вищої освіти (майбутніх учителів зі спеціальності 013 Початкова освіта та 014 Фізичне виховання), серед яких 101 студент ЗВО України та 33 Угорщини.

Проведений аналіз стану підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО України та Угорщини дозволив виокремити спільні проблеми, відмінності, позитивні тенденції у ракурсі порушеної проблеми й актуалізував необхідність трансформації позитивного досвіду підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО Угорщини в Україну.

Виокремлено конструктивні ідеї угорського досвіду підготовки майбутніх учителів початкових класів і фізичного виховання до використання здоров'язбережувальних технологій у закладах вищої освіти.

Проілюстровано трансформації позитивного досвіду майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО Угорщини в українську вищу школу на прикладі Закарпатського угорського інституту імені Ференца Ракоці II у рамках програми з міжнародної академічної мобільності студентів і викладачів ERASMUS+.

Слід відзначити, що загальні висновки відповідають поставленим завданням, обґрунтованість і переконливість яких засвідчують самостійність і логічність суджень, достатню наукову підготовленість здобувачки. Позитивно розцінюємо представлену у додатках наукову інформацію, а таблиці та рисунки увиразнюють уявлення про цілісність дослідження, проведеного дисертанткою. Список використаних джерел зроблено з дотриманням встановлених вимог.

Отже, після проведення детального аналізу можемо констатувати, що дисертаційна робота Візавер Вікторії Арпадівни за своїм змістом, стилем викладу і розкриттям основних положень, висновками та результатами опрацювання здобутих даних є завершеним самостійним дисертаційним дослідженням.

9. Дискусійні питання і зауваження.

Позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження Візавер Вікторії Арпадівни, вважаємо за доцільне висловити окремі зауваження та побажання:

1. У роботі досить ґрунтовно описано систему підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО як Угорщини, так і України, проте варто було б конкретизувати проблеми, які, на думку дослідниці, можна вирішити в освітньому просторі України шляхом творчого використання прогресивних ідей угорського досвіду.

2. Значною перевагою роботи була б систематизація інформації про особливості підготовки майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій у ЗВО обох країн у вигляді порівняльної характеристики ОП, ЗК, ФК, ПР, курсів, модулів, поданої графічно (наприклад, у вигляді таблиці) для більшої наочності сприйняття.

3. Ще одне дискусійне питання стосується власне трансформації угорського досвіду в український освітній простір. У роботі чітко окреслено його позитивні ідеї, проте було б добре описати у чому власне полягає їх трансформація з урахуванням українських реалій. Можна було б не лише окреслити ідеї для запозичення, а й дати коротке пояснення щодо можливого механізму їх впровадження в Україні.

4. У додатках представлено ОП двох українських ЗВО, які забезпечують підготовку майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних технологій, проте для порівняння було б доречно подати відповідну ОП хоча б одного з угорських закладів.

Висловлені зауваження мають суто рекомендаційний характер, ніяк не знижують її наукової цінності й є приводом для наукової дискусії. У цілому рецензована робота вирізняється оригінальністю, глибиною теоретичного аналізу і новизною методичних пропозицій.

Констатуємо і той факт, що загальний об'єм основного тексту дисертації відповідає вимогам до написання наукових досліджень, які подаються на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки, галузь знань 01 Освіта, педагогіка.

10. Відсутність порушення академічної доброчесності.

Дисертація є самостійним науковим дослідженням, в якій відображені власні ідеї і напрацювання авторки, що дозволило вирішити поставлені у роботі завдання. Робота містить теоретичні положення і висновки, сформульовані дисертантом особисто. Використані в дисертаційному дослідженні ідеї і положення науковців мають відповідне посилання і використані з метою підкріплення ідей авторки.

11. Загальний висновок.

Вивчивши подану роботу, ознайомившись з працями Візавер Вікторії Арпадівни та враховуючи актуальність теми, наукову новизну отриманих результатів, практичне значення зазначаємо, що дисертаційна робота «Підготовка майбутніх учителів до використання здоров'язбережувальних

технологій у закладах вищої освіти Угорщини» є завершеною, самостійно виконаною науковою працею, що має вагоме теоретичне й прикладне значення для розвитку педагогічної науки, заслуговує позитивної оцінки, відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (зі змінами), «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44), а її автор – Візавер Вікторія Арпадівна – заслуговує присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки, галузь знань 01 Освіта, педагогіка.

Рецензентка:

кандидатка педагогічних наук,
доцентка кафедри іншомовної освіти
і міжкультурної комунікації
Хмельницького національного університету Олеся САДОВЕЦЬ

Підпис засвідчую

Проректор з наукової роботи
Хмельницького національного університету
доктор технічних наук, професор Олег СИНЮК